

ŽIVOTOPIS

František Hotový (*1954)

František Hotový se narodil 30. března 1954 ve Velkých Popovicích, kde prožil většinu svého života. Na své dětství vzpomíná rád, zejména na dobu, kdy začal chodit do mateřské školy. Bylo mu tehdy pět let a poprvé se ocitl ve větším kolektivu dětí. Období, kdy si hrál na zahradě vily Borských, pro něj dodnes zůstává příjemnou vzpomínkou.

Zásadním momentem jeho dospívání byl rok 1968. Ve čtrnácti letech, jako žák osmé třídy, zažil příchod vojsk Varšavské smlouvy. V okolí Velkých Popovic byla tehdy soustředěna okupační vojska, což v něm vyvolávalo strach a nejistotu. Dodnes si pamatuje, jak šel na oběd do pivovaru za maminkou, zatímco kolem projížděly transportéry s vojáky. Tento zážitek v něm zanechal hlubokou stopu.

Silné vzpomínky má také na období normalizace, kdy byla svoboda projevu výrazně omezena. Jako student gymnázia si například oblékl tričko s kanadským javorovým listem po hokejovém turnaji, kvůli čemuž byl nucen se převléknout, jinak mu hrozilo vyloučení ze školy. I takové drobnosti podle něj dobře ilustrují atmosféru tehdejší doby.

Po absolvování říčanského gymnázia vystudoval Pedagogickou fakultu UK a následně nastoupil na Vojenskou školu Víta Nejedlého v Roudnici nad Labem, kde působil jako vychovatel mladých hudebníků. Práce ho naplňovala a měl k mladým lidem blízko. Později byl z politických důvodů převelen k motorizované jednotce do Karlových Varů, kde zastával funkci velitele čety. Zde naplno využil své pedagogické schopnosti, když učil vojáky z východního Slovenska česky a postupně si s nimi vybudoval dobrý vztah.

Po ukončení vojenské služby začal učit v Praze na Základní škole V Rybníčkách, brzy se však kvůli rodině vrátil zpět do Velkých Popovic. Na místní základní škole pak strávil většinu svého profesního života. V roce 2000 přijal nabídku stát se ředitelem zimního stadionu, což pro něj znamenalo spojení práce s jeho celoživotní vášní – hokejem. Hokej nejen hrál, ale také trénoval mládež a vedl juniorské mužstvo, se kterým dosáhl řady úspěchů.

V roce 2006 byl zvolen starostou obce, což vnímal jako velkou čest. Ve vedení obce působil celkem osm let, z toho čtyři roky ve funkci starosty. Tuto práci považoval za zodpovědnou, ale zároveň smysluplnou a naplňující.

Velkou roli v jeho životě vždy hrála rodina. V roce 1980 se mu narodil syn a o rok později dcera. Později se dočkal i vnoučat, která pro něj představují velký zdroj radosti. To, že žijí blízko sebe, považuje za jedno z největších životních štěstí.

Rád také cestoval a během života procestoval velkou část Evropy, nejprve autem a později i letadlem. Silným zážitkem pro něj byla návštěva Španělska, kde obdivoval stavby architekta Antoniho Gaudího.

Nepříjemnou kapitolou jeho života byla havárie v Černobylu v roce 1986. Přestože oficiální informace tehdy situaci zlehčovaly, realita byla jiná. Jako učitel chodil s dětmi běžně ven, aniž by si byli vědomi možných rizik. Dodnes ho mrzí, že veřejnost nebyla včas a pravdivě informována.

V mládí poslouchal hudbu, ke které se dostával jen obtížně – prostřednictvím známých ze zahraničí nebo díky rádiu Luxemburg. Velký dojem na něj udělala rocková opera *Jesus Christ Superstar*, kterou si tehdy často pouštěl.

Když dnes hodnotí svůj život, nejvíce si cení rodiny, práce a mezilidských vztahů. Mladší generaci by rád předal jednoduché, ale důležité poselství: nelhat, nepomlouvat a nekrást. Pomluvu považuje za jednu z nejhorších lidských vlastností, protože se proti ní člověk jen obtížně brání.

Dnes žije spokojeným životem obklopený svou rodinou a je vděčný za vše, co mohl během svého života prožít.

Zpracoval tým ZŠ Velké Popovice – Lukáš Hefner, Ondřej Mrzílek, Vilém Raida

